

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-09-000 240
Бања Лука, 16.12.2009. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала, састављено од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће Соње Матић, као записничара, у кривичном предмету против осумњичених Д. Ђ. и Д. М. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (3) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњиченог Б. М. због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичених Н. К., Е. А. и М. М. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичених Н. С. и А. Д. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичених Н. Х. и Д. П. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњиченог З. Ж. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и осумњиченог М. Б. због кривичних дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених, адвоката Н. Б., браниоца осумњичених Д. Ђ. и Д. М., адвоката Ф. Б., браниоца осумњиченог Б. М., адвоката Џ. С., браниоца осумњиченог М. М., адвоката Д. В., браниоца осумњиченог Н. К., адвоката С. Д., браниоца осумњиченог Е. А., адвоката М. П., браниоца осумњиченог А. Д., адвоката М. Б.1, браниоца осумњиченог Н. Х., адвоката Ј. Ј., браниоца осумњиченог Д. П., адвоката В. Р., браниоца осумњиченог З. Ж. и адвоката Б. Г., браниоца осумњиченог М. Б., изјављене против рјешења Округног суда у Бања

Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-Кв-09-000-044-п од 03.12.2009. године, у сједници вијећа одржаној 16.12.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Д. Ђ., Д. М., Б. М., М. М., Н. К., Е. А., А. Д., Н. Х., Д. П., З. Ж. и М. Б., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-Кв-09-000-044-п од 03.12.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-Кв-09-000-044-п од 03.12.2009. године, продужен је притвор осумњиченим Д. Ђ., Д. М., Б. М., Н. К., Е. А., М. М., Н. С., А. Д., Н. Х., Д. П., З. Ж. и М. Б., за још два мјесеца тако да по овом рјешењу притвор може трајати најдуже до 06.02.2010. године. Притвор је продужен по основу члана 189. став (1) тачка б) и г) ЗКП-а, односно члана 197. став (1) тачка б) и г) ЗКП - пречишћени текст.

Против тога рјешења благовремено су изјавили жалбе браниоци осумњичених Д. Ђ. и Д. М., адвокат Н. Б. из Б. Л., Б. М., адвокат Ф. Б. из Т., М. М., адвокат Ц. С. из Д., Н. К., адвокат Д. В. из Б. Л., Е. А., адвокат С. Д. из Б. Л., А. Д., адвокат М. П. из Б. Л., Н. Х., адвокат М. Б.1 из Б. Л., Д. П., адвокат Ј. Ј. из Б. Л., З. Ж., адвокат В. Р. из Б. Л. и М. Б., адвокат Б. Г. из Б. Л..

Бранилац осумњичених Д. Ђ. и Д. М. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став (1) тачка ј) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истичући да нема основане сумње да су починиоци предметног кривичног дјела и да нема посебних притворских основа за продужење притвора, са приједлогом да се ова жалба уважи, побијано рјешење преиначи и према овим осумњиченим притвор укине или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Жалба браниоца осумњиченог Б. М. рјешење побија ради повреде одредаба ЗКП-а РС-а и Опће Европске конвенције о људским правима и слободама, са приједлогом да се ожалбено рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог М. М. рјешење побија због битне повреде поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњиченом укине притвор.

Бранилац осумњиченог Н. К. рјешење побија због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешног тумачања члана 189. став (1) тачка б) и г) ЗКП и повреде члана 5. Европске конвенције о људским правима, с приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог Е. А. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, с приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњиченом укине притвор.

Бранилац осумњиченог Алена Доламића рјешење побија због битне повреде поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и осумњичени одмах пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог Н. Х. рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене одредаба кривичног поступка и повреде одредаба члана 5. Европске конвенције о заштити основних права и слобода грађана, с приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и осумњичени одмах пусти на слободу.

Жалба браниоца осумњиченог Д. П. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка ј) ЗКП, с приједлогом да се осумњиченом укине притвор и осумњичени одмах пусти на слободу.

Жалба браниоца осумњиченог З. Ж. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, с приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и укине притвор или да се жалба уважи, побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалба браниоца осумњиченог М. Б. рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и битне повреде одредаба ЗКП, а приједлогом да се предмет врати на поновно одлучивање или да се осумњиченом укине притвор и осумњичени одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија а у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку – пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“ број 100/09 – у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Жалбе бранилаца осумњичених истрајавају у тврдњи да није испуњен ни општи услов за продужење притвора, а то је основана сумња да су осумњичени починили кривична дјела која им се стављају на терет, чиме се, у суштини, оспорава постојање основане сумње, као општег услова за одређивање и продужење притвора. Овај жалбени приговор је неоснован из разлога што се првостепени суд приликом одлучивања о продужењу притвора правилно позива на доказе које је Специјално тужилаштво доставило суду уз приједлог за одређивање притвора, правоснажно рјешење којим је осумњиченима одређен притвор и на доказе које је Специјално тужилаштво приложило уз приједлог за продужење притвора.

Дакле, постојање основане сумње да су осумњичени Д. Ђ. и Д. М. починили кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (3) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичени Б. М. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промета опојних дрога из члана 224. став (2) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичени Н. К., Е. А. и М. М. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичени Н. С. и А. Д. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичени Н. Х. и Д. П. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, осумњичени З. Ж. кривична дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске и осумњичени М. Б. кривично дјела организовани криминал из члана 383а. став (2) Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став (2) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, је утврђивано и образлагано приликом одређивања притвора. Разлози о постојању основане сумње садржани су у образложењу рјешења Окружног суда Бања Лука, Посебно оделење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011-0-КпП-09-000 088-п од 08.11.2009. године и посебно у побијаном рјешењу.

Приликом одлучивања о продужењу притвора суд се ограничава искључиво на то да ли и даље стоји основана сумња и на потврђивање постојања законских разлога за продужење притвора. Побујано рјешење у образложењу утврђује да и даље стоји основана сумња образлажући то посебно за сваког од осумњичених. Насупрот приговорима из жалби бранилаца осумњичених да побујано рјешење не садржи разлоге у вези са постојањем основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за које се против њих води истрага, те којима се оспорава постојање доказа који потврђују основану сумњу, овај суд налази да је побујано рјешење о томе дало разлоге навођењем доказа из којих произилази основана сумња о почињеним кривичним дјелима, као и изношењем дјелимичног садржаја тих доказа. Постојање основане сумње произилази из исказа осумњичених и свједока, датих у досадашњем току истраге, до сада

обављених вјештачења одузетих материја који потврђују да се ради о опојној дроги, записника о претресу и увиђају, транскрипата пресретнутих телефонских разговора и потврда о привременом одузимању предмета. Када се има у виду да се свим осумњиченима према наредби за спровођење истраге ставља на терет да су кривична дјела починили као припадници истог злочиначког удружења, чији су организатори били осумњичени Д. Ђ. и Д. М. и да је дјеловање сваког од осумњичених конкретизовано кроз чињенични опис кривичних дјела за која се води истрага, није било неопходно потпуно изношење садржаја доказа о потврђивању основане сумње за сваког од осумњичених понаособ. Такође нису основани приговори из жалби бранилаца осумњичених о непостојању доказа који потврђују основану сумњу да су ови осумњичени починили кривична дјела за која се против њих води истрага. С тим у вези овај суд налази да, насупрот тврдњи из жалбе бранилаца осумњичених, из доказа на које је указано у побијаном рјешењу, произилази основана сумња да су се осумњичени Ђ. и М., скупа са осталим осумњиченим, неовлаштено бавили производњом и прометом опојних дрога, дакле, организовано дјеловали и кривична дјела починили као припадници злочиначког удружења, па стога и овај суд сматра да постоји основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, да су осумњичени починили напријед наведена кривична дјела.

По налажењу овог суда нису основани ни приговори из жалби бранилаца осумњичених којима се покушава довести у сумњу правилност закључка из побијаног рјешења о постојању посебних разлога за продужење притвора по притворским основима из члана 197. став (1) тачка б) и г) ЗКП.

Када је ријеч о притворском основу из члана 197. став (1) тачка б) ЗКП, треба истаћи да су у образложењу побијаног рјешења дати разлози који и по оцјени овог суда оправдавају закључак првостепеног суда да је за сада неутврђен идентитет осталих чланова овог злочиначког удружења и о опасности од утицаја на свједоке, чија су имена назначена у приједлогу за продужење притвора и у образложењу побијаног рјешења, који су познаници осумњичених и које је у даљем току истраге потребно саслушати, као и опасност од утицаја на већи број, за сада непознатих лица чија је идентификација у току и за које се сумња да су наручиоци опојне дроге од чланова злочиначког удружења. Све ове околности, и по оцјени овог суда, су нарочите околности које указују да ће осумњичени, уколико би се нашли на слободи, ометати кривични поступак утицајем на свједоке и саучеснике, а у чему је садржан основ за продужење притвора по напријед наведеном притворском основу. Из тих разлога неосноване су супротне тврдње из жалби бранилаца осумњичених.

Насупрот приговорима из жалби, којима се оспорава правилност закључка из побијаног рјешења о постојању разлога за притвор по ревидираном притворском основу из члана 189. став (1) тачка г) ЗКП (“Службени гласник Републике Српске” број 119 од 18. децембра 2008. године), по ЗКП – Пречишћени текст члан 197. став (1) тачка г), овај суд налази да из начина извршења и могућих посљедица кривичних дјела за која су оптужени основано сумњиви извршиоци произилази закључак о постојању разлога за притвор и по том притворском основу. Основана сумња да су осумњичени, како им се то наредбом за спровођење истраге Специјалног тужилаштва ставља на терет, организовано и заједнички, неовлаштено куповали и продавали супстанце које су

проглашене за опојне дроге а осумњичени Б. М., Н. С., А. Д. и З. Ж. бавили се недозвољеним прометом оружја или експлозивних материја, при чему је пронађена и одузета одређена количина опојне дроге “марихуане” и кокаин, као и двије дигиталне ваге и већа количина оружја, и по оцјени овог суда оправдава закључак да се околности под којима су кривична дјела извршена могу окарактерисати ванредним. У питању су кривична дјела (организовани криминал, неовлаштена производња и промет опојних дрога и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја) које, поред општих услова у виду законом запријеђене казне (казна затвора од 10 година или тежа казна), има и посебну тежину, проистеклу из начина извршења дјела и посљедице, те би пуштање на слободу осумњичених имало за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда. За постојање овог притворског разлога не тражи се нарушавање јавног реда већ стварна пријетња нарушавању јавног реда. Све побројане околности и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности које би у случају пуштања оптужених на слободу за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Тиме се стичу сви разлози за продужење притвора по овом притворском основу, па је првостепени суд правилно поступио када је свим осумњиченим продужио притвор и по овом притворском основу.

Сљедом наведеног разлоге побијаног рјешења у цјелости прихвата и овај суд па стога приговори жалби којима се доводи у питање постојање основане сумње као општег услова за продужење притвора нису основани, нити су основани жалбени приговори да није било мјеста продужењу притвора према осумњиченима са притворских разлога из члана 197. став (1) тачке б) и г) ЗКП. Неосновани су и приговори који се износе у одређеним жалбама браниоца осумњичених да је прекршен принцип по коме се притвор мора најрестриктивније примјењивати, односно примјењивати само ако се не може примјеном блажих мјера остварити сврха успјешног вођења кривичног поступка и да је тиме дошло до повреде одредаба члана 5. Европске конвенције о заштити основних права и слобода грађана, јер такве повреде нису почињене, а побијано рјешење је на страни 10. пасус 2. дало аргументовано образложење зашто је мјера притвора неопходно потребна мјера за успјешно вођење кривичног поступка и зашто се то не би могло постићи наведеним мјерама забране.

Из свих наведених разлога, жалбе бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 336. став (3) ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић

